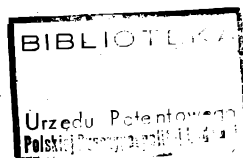

Opublikowano dnia 1 lutego 1955 r.

B220 21/10

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36527

Kl. 31 b, 14/20

Pabianicka Fabryka Urządzeń Mechanicznych *)

(Pabianice, Polska)

Końcówka prowadnicza rdzennicy do prowadzenia łańcucha suwnicy

Udzielono patentu z mocą od dnia 23 marca 1953 r.

Przy produkcji odlewów ulegają często zniszczeniu modele w formiarni, o wiele częściej jednak ulegają uszkodzeniu skrzynki rdzeniowe, tzw. rdzennice podczas wykonywania rdzeni. Przyczynę uszkodzenia rdzennicy stanowi tarcie ogniwa łańcuchowych suwnicy podczas przenoszenia rdzenia, powodując silny docisk skrzynki z żeliwną płytą podrdeniową przy obracaniu rdzennicy w końcowej fazie usuwania rdzeni ze skrzynek formierskich. W tym momencie ogniwa łańcuchowe nie tylko kaleczą skrzynki, lecz niszczą również kierunkowe prowadnice czopów i kliny zaciskowe żłobią rowki w poprzek i wzdłuż włókien drewna rdzennicy w miejscach obiegu łańcuchów podczas obracania skrzynek.

Końcówka łańcucha według wynalazku zabezpiecza rdzennice drewniane przed szybkim zużyciem podczas obracania rdzennicy, polepsza warunki bezpieczeństwa pracy i zmniejsza potrzebny wysiłek pracowników.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Jan Neugebauer w Pabianicach

Końcówka według wynalazku jest przedstawiona na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia schematycznie widok perspektywiczny rdzennicy z końcówkami, fig. 2 — perspektywiczny widok boczny ścianki rdzennicy z końcówkami prowadniczymi, fig. 3 — przekrój poprzeczny końcówki, a fig. 4 — przekrój podłużny końcówki.

Końcówka prowadnicza 1, wykonana z żeliwa, posiada w tylnej swej części półotwartą nasadę o kształcie prostokątnego korytka 6 do osadzenia drewnianych wypustów 4 ramy rdzennicy. Zewnętrzna strona końcówki 1 wykonana jest zgodnie z profilem ogniwa łańcuchowych suwnicy i służy jako wypukła prowadnica ślizgowa 5 przesuwających się łańcuchów w czasie obrotu rdzennicy. Łukowe tory prowadnic 5 posiadają wymiary znormalizowane zgodnie z profilami łańcuchów zwykle używanych w formiarni i rdzeniarni. Promień łuku prowadnicy ślizgowej 5 równa się połowie długości obudowy rdzennicy. Końcówka 1 posiada w bocznych ściankach przeciwnych otwory przelotowe do osadzenia śrub mocujących 2. Liczba śrub 2 zależna jest od wyso-

kości ramy rdzennicy, przy czym ich odstęp wzajemny nie może być mniejszy niż 100 mm. Otwory 3 we wpustach 4 odpowiadają przekrojom śrub 2 z nie dużą tolerancją, w celu swobodnego wsunięcia śrub i nie uszkodzenia gwintu. Zewnętrzne otwory 7 posiadają wloty kwadratowe i odpowiadają wymiarom nasady 1ba śruby 2 uniemożliwiające ich obrót dookoła osi podczas dokręcania. Końcówkę 1 zamocowuje się w ten sposób, że wypusty 4 drewnianej ramy rdzennicy dokładnie dopasowuje się w profilowych korytkach końcówki 1 za pomocą klinów zaciskowych 8 wypełniających korytko 6 szczelnie drewnem. Po osadzeniu końcówki 1 na wpuscie 4 osadza się w otworach 3 śruby 2 tak, aby ich łby pozostały na zewnątrz w wylotach kwadratowych. Podczas podnoszenia rdzennicy łańcuchy suwnicy osadzone na obrotowych krążkach po obu stronach górnego ramienia

nośnego zakłada się na prowadnicach 5 końcówki 1 rdzennicy. Z chwilą podnoszenia przechyla się nieco rdzennicę tak, aby nadać jej położenie kątowe i przy minimalnym skręcie obraca się ją o 180° bez wstrząsu i żadnych uszkodzeń.

Zastrzeżenie patentowe

Końcówka prowadnicza rdzennicy do prowadzenia łańcucha suwnicy, znamienna tym, że posiada korytkową nasadę (6) do osadzenia na wypustach (4) rdzennicy i zakończona jest z drugiej strony łukową prowadnicą (5) dopasowaną do ogniw łańcuchów suwnicy używanej w formiarni i rdzeniarni.

Pabianicka Fabryka
Urządzeń Mechanicznych

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

Fig. 1

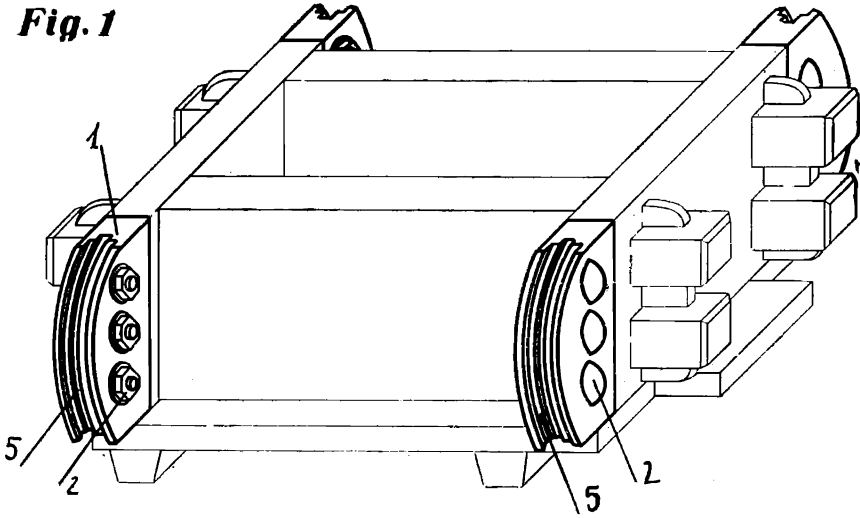

Fig. 2

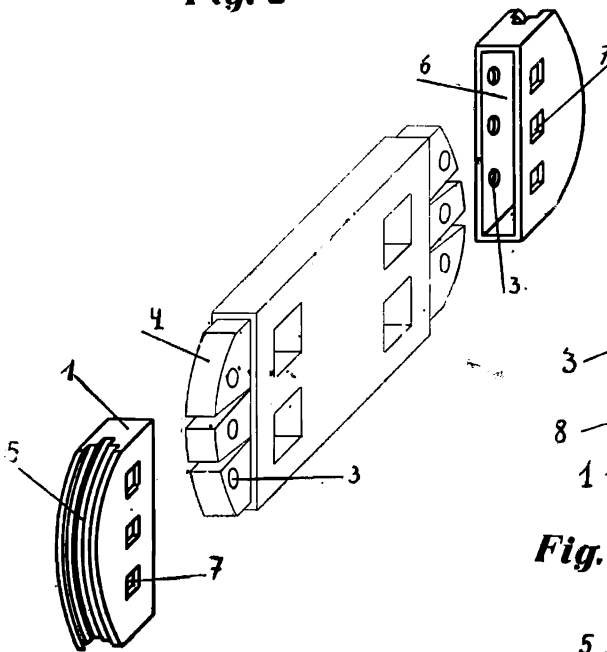

Fig. 4

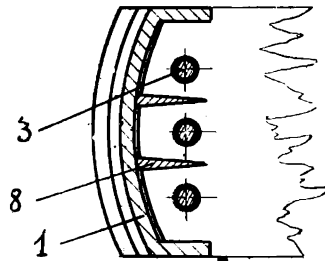

Fig. 3

